

Jan Öhlund

2002-12-12

Sid Nr. 1
PL 3187 Korset
473 91 HENÅN.

Vattenfall AB
Att Juridik Fredrik Sundin
162 87 STOCKHOLM

Betr. Aroof AB 556287-1862

Den 9 oktober 2001 hade jag ett samtal med dir. Lars G Josefsson varvid jag berättade kortfattat om Aroofs öde, obestånd och konkurs samt hur bolaget gick sitt öde till mötes under överinseende av vattenfallsanställda Bengt Toolanen (470703-8991).

På uppdrag av Vattenfall Vattenkraft och Jokkmokks kommun gjordes en bedömning av företagsidén med etablering i Vuollerim. Omfattande redovisning av företagsidén redovisades i PM daterat den 13 december 1993, vilket upprättats av Bo Granqvist (470217-8213) för Vattenfalls räkning. Dessförinnan, den 12 december 1993, hade Bo Granqvist sammankallat hela prejektgruppen och samtliga finansiärer till möte i Vattenfalls lokaler i Vuollerim.

Bo Granqvist organiserade blivande ägare och kontrollerade att de betalt sina aktieinnehav till Vattenfall. Vattenfalls dåvarande vd, Håkan Hagbert, undertecknade de olika lånehandlingarna och lyckönskade samtliga till projektet.

Företagsidén avsåg en avancerad produktionsanläggning för betongtakpannor. Idén diskuterades under 1994 och 1995 togs beslut avseende finansiering, bidrag och ägarstruktur. Vattenfall var den drivande kraften och har i handlingarna förklarat sig villiga att genom ett finansiellt stöd till företaget medverka till en verksamhetsstart för att kunna anställa personal, som varit eller är anställda av Vattenfall.

Vattenfalls villkor omfattade bl a att Vattenfall före lyftning av beviljade lån godkännt upprättat aktieägaravtal, leveransavtal avseende takpannefabrik mellan Hulta Maskin Produktion AB och Vuollerim Betong AB (senare Aroof) och upprättat hyreskontrakt för verksamhetslokal i Vuollerim samt att i företagets styrelse ingick en styrelseledamot utsedd och avlönad av Vattenfall. Bengt Toolanen blev styrelseleamoten från Vattenfall och han blev även styrelsen ordförande och företagets controller.

Kraven på uppläggningsstrukturen accepterades av aktieägarna. Arkitekten bakom Aroofs strukturuppbbyggnad, Bo Granqvist, blev ständigt adjungerad i styrelsen utan något formellt förordnande såvitt jag kunnat finna och fungerade som sekreterare vid samtliga möten.

Bengt Toolanens kontrollfunktionsuppgift förblev i allt väsentligt ogjord från början till slut.

Sid Nr. 2
PL 3187 Korset
473 91 HENÅN.

Alla intentioner och upprättad budget förutsatte att projektet startades omgående. Personal, resurser, avtal avseende erforderlig verksamhetslokal var också upprättat. Leveransavtal avseende själva produktionsanläggningen var underskrivet för Vuollerim Betong av Bengt Toolanen och Pekka Häggroth och för leverantören, Hulta Maskin Produktion AB, av Thomas Odenö och Sigfrid Petrik.

Vuollerim Betong hade uppfyllt de villkor enligt leveransavtalet som krävdes för att Hulta Maskin Produktion AB skulle påbörja arbetena med den beställda anläggningen den 27 juni 1995. Enligt leveransavtal skall nu anläggningen kunna sättas i produktion senast 38 veckor efter kontraktsdatum, d v s 38 veckor efter den 12 maj 1995.

Produktionsstart är således krävd av beställaren och utlovad av leverantören senast mitten april 1996.

Men, hyreskontraktet avseende anläggningsbyggnaden daterat den 5 maj 1995 mellan företaget och kommunen följdes inte upp. I byggnaden fanns en hyresgäst som blockerade en stor del av lokalen. Villkoren i leveransavtalet vad avser tid för byggstart gick ej att fullgöra.

I juni 1995 vid arbetenas start upptäckte Thomas Odenö den blockerande hyresgästen. Det blev tvärstopp. En helt ny situation uppstod. Förtillverkade maskin enheter kunde inte monteras och inga som helst arbeten kunde påbörjas på avtalad tid. Först efter om- och tillbyggnad av verksamhetslokalen kunde dessa arbeten påbörjas. Kommunen tog utan diskussion på sig ansvaret för alla om- och tillbyggnadsarbeten. Thomas Odenös krav att hålla kommunen ansvarig även för Aroofs olägenheter och merkostnader avvisade Bengt Toolanen med stöd av Bo Granqvist. ”Man skall vara listig, vi får bättre fördelar om vi låter bli”, meddelade dessa herrar. Thomas, övriga styrelsemedlemmar och aktieägare blev helt ignorerade i denna viktiga ansvarsfråga.

Förseningen blev ett år på grund av dessa omständigheter. För de erforderliga om- och tillbyggnadsarbetena upprättade kommunen entreprenadavtal i november 1995 med NCC. Dessa arbeten slutbesiktigades den 18 juni 1996. Alltså ganska exakt två månader efter den dag då anläggningen skulle ha varit klar för produktion.

Den ekonomiska belastningen p g a förseningen blev naturligtvis mycket kännbar för Vuollerim Betong AB. De speciella fördelarna som ställdes i utsikt genom att avstå från att hålla kommunen ansvarig syntes inte till. Däremot satte alla oplanerade, tillkommande arbeten och kostnader sina tydliga spår.

Den ekonomiska situationen förvärrades dessutom av att övriga i företagsledningen förbrukade mycket stora summor för egen del på bolagets bekostnad. Toolanens närvaro och medverkan som påfordrats just för att kontrollera och säkerställa att bidragspengarna användes på rätt sätt blev helt utan verkan. Trots krav och upprepade påstötningar om oegentligheterna vägrade Toolanen agera.

Jan Öhlund

2002-12-12

Sid Nr. 3
PL 3187 Korset
473 91 HENÅN.

Bengt Toolanen hävdade istället med Bo Granqvists stöd, att det problemet får ni själva göra upp inom ägargruppen. Det handlar om miljonbelopp som illegitimt plockats ur företaget och framförallt av Peter och Pekka Häggroth.

När Aroof i maj 1997 var nära konkurs, upphöjer sig Bengt Toolanen själv till domstols status och meddelar följande i skrift till alla berörda parter, d v s Ackordscentralen, Nutek, Vattenfall, Jokkmokks kommun och Föreningsbanken:

”Efter avslöjandet i månadsskiftet juli/aug 1996 av ett icke acceptabelt och ditintills hemlighållet avtal mellan Aroofs huvudägare fick Aroof en ägarkris som resulterade i att undertecknad som styrelsens ordförande tvingade representanterna för den ene av dessa huvudägare (Vinstus) att lämna deras aktiva roll i bolaget med omedelbar verkan. Den andra parten som förutom att vara delaktig i det olycksaliga avtalet också varit huvudorsaken till förseningen fick med mångas goda minne och till följd av ett praktiskt synesätt bli kvar för att färdigställa linjen, vilket med facit i handen idag måste rubriceras som en misskalkyl. Efter dessa olyckliga händelser kom Aroof in i en svår förtroendekris hos kreditorerna under hösten 1996. De löften och planer för bl a rörelsekrediter som funnits befanns inte vara realiserbara och därmed var bolaget i en situation som medförde att kreditorerna krävde en rekonstruktion av bolaget med avsikt att lösa ägarsitsen samt att skaffa fram en finansiell bas för framtiden”.

Vid min genomgång har jag funnit, att Toolanen offentliggjort innebörden av det avtal han enligt ovan informerar om på ett sådant sätt att Thomas Odenö och hans bolag berövas allt förtroende från de parter som fick informationen. Det berörda avtalet mellan Odenö och Peter Häggroth har vid möte med aktörerna inom Aroofs fören hämningslöst beskrivits som muta och bestickning. Bengt Toolanen/Bo Granqvist har dessutom åberopat denna ”muta och bestickningsaffär” vid tillämpning av aktieägaravtalets hembudsklausul. ”Hembudsklausulen omfattar ej längre Odenö”, meddelade dessa herrar. Däremot menar Toolanen i egen skrift att det är bättre ur samhällsekonomisk synpunkt att han, Bengt Toolanen, själv får kontroll över Odenös aktier. Bengt Toolanens intresse och ambitioner att få ägarkontroll i Aroof noterades på ett tidigt stadium då han tillsammans med representant från EMC försökte förvärva 51% av bolagets aktier. Det är på grund av detta förvärvsförsök som klausulen i aktieägaravtalet kommit till vad avser förbud för Toolanen att ha ägarfunktion i Aroof.

Bengt Toolanens/Bo Granqvists utspel beträffande ovannämnda avtal har haft en intimiderande verkan på Thomas Odenö. Han blev utskämd bland banker, myndigheter och andra aktörer. Effekten var påtaglig. Utspelen ”muta och bestickningsaffär” blev fördelaktigt för Toolanen som fick ökat förtroende och dessutom kontroll över Aroofs samtliga aktier tack vare bl a att hembudsklausulen sattes ur spel. De samhällsekonomiska fördelarna med denna lösning, som Bengt Toolanen skrivit om, existerar ju inte. Toolanens agerande har ju i Aroof ärendet i stället inneburit en gigantisk samhällsekonomisk belastning.

Jag anser det också särskilt viktigt framhålla, att avtalet Odenö/Häggroth inte på något sätt skadat Aroof. Det handlar om en överenskommelse mellan en av ägarna till Vinstus, Peter Häggroth och Thomas Odenös bolag.

Jan Öhlund

2002-12-12

Sid Nr. 4

PL 3187 Korset

473 91 HENÅN.

Avtalets innehåll är av sådan natur att det utgör själva grundförutsättningen för Aroof-projektets tillkomst och det kan aldrig med framgång hävdas att det på något sätt belastat eller skadat Aroof.

Toolanens agerande kan däremot anses vara missbruk av avtalets förekomst till förmån för sina egna syften, vilka under resans gång blev alltmer uppenbara och tydliga, nämligen att få full kontroll över företaget.

Däremot när det gäller företagsledningen, speciellt Pekka Häggrot och Peter Häggrot är skuldfrågan vad beträffar andra omständigheter utöver nämnda avtal uppenbar och hade så varit under hela verksamhetstiden 1995 och 1996 utan ingripande från Toolanen eller Granqvist.

Toolanen tycks i detta läge ha vunnit allas förtroende samtidigt som förtroendet för Thomas Odenö helt försvann. Meddelanden från Thomas Odenö om vad som verkligen hade förekommit inom Aroof till NUTEK och Vattenfall besvarades överhuvudtaget inte. Jag har viss förståelse för ställningstagandet. Den konstruerade kritiken mot Odenö var oerhört massiv och omfattande i brev och även i pressen. Toolanen stödde sin kritik på en förseningsrapport utförd av Jan Rohlén. Denna rapport sablar ned Odenö och hans företag fullständigt. Mot denna bakgrund är det fullt förståeligt att Vattenfall och NUTEK, andra myndigheter och banker tappade allt förtroende för Odenö. Resultatet blev för Toolanens del full kontroll över företaget och dess öde beseglades när hela tillverkningsutrustningen med Toolanens hjälp kunde säljas till de konkurrenter som från början arbetat på att undanröja Aroof som konkurrent.

Jan Rohléns rapport tycks ha utgjort den stabilaste platformen för Toolanen när han för alla berörda enligt ovannämnda och vid andra tillfällen ohämmat förklarar Thomas Odenö och hans personal som odugliga och inkompetenta i samband med att han förbehållslöst belägger Odenös bolag med skuldbördan för den ettåriga förseningen av färdigställandet.

Utredningsarbetet kan därigenom underlättas när det gäller att fastställa vad som verkligen hände i Vuollerim och vem som rätteligen skall bära skuldbördan. Jan Rohléns rapport är nämligen falsk. Den förefaller vara tillrättalagd enligt anvisningar för att visa vem och vilka som skall skuldbelastas. Under alla omständigheter så har en rad faktiska omständigheter utelämnats, vilka var och fortfarande är avgörande i förseningsfrågan. Därmed även för obeståndet och konkursen.

Det är min uppfattning, att Vattenfall genom sitt engagemang på sätt som nu beskrivits har ansvar för det inträffade.

Hulta Maskin Produktion AB, Thomas Odenö personligen och övriga personer som satsat pengar och arbetstid i företaget har lidit omfattande skada, ekonomiskt och i vissa fall hälsomässigt.

Jan Öhlund

2002-12-12

Sid Nr. 5

PL 3187 Korset

473 91 HENÅN.

Efter genomgång med Hulta Maskin Produktion AB lämnar jag nedan uppgift om den ekonomiska skadan i sammandragna poster, vilka senare kan specificeras.

Nedan följer i sammandrag poster avseende ersättningar till Hulta Maskin Produktion AB vilka förblev obetalda p g a blockerad finansiering, vitesbelopp enligt ömsesidig vitesklausul, kostnader för förlorade specialkonstruktioner, beräknad summa för förlorad goodwill, förlorad framtid för produktionsanläggningen och förlorad personlig utkomst för framtiden, förlorad möjlighet att behålla och bygga upp personlig förmögenhet genom att besitta och för framtiden driva en produktionsanläggning i världsklass till ökande anläggningsvärde.

Obetalda kostnader p g a blockerad finansiering	5 113 500
Vitesbelopp enligt ömsesidig vitesklausul i leveransavtal	1 560 000
Förlorade företagshemligheter/specialkonstruktioner	10 000 000
Förlorad goodwill åren 1996 - 2002	16 000 000
Förlorad framtid för Aroof och förlorad personlig utkomst	10 000 000
Förlorad besittning av del i produktionsanläggning av världsklass och de framtidsmöjligheter en kvarvarande besittning hade inneburit	55 500 000
	SEK 98 173 500

Det är min mening, att ansvaret faller på Vattenfall för de konsekvenser som har uppstått på grund av ovannämnda vattenfallspersoners agerande i samband med Aroof.

Det är därför rimligt, att Vattenfall ersätter Hulta Maskin Produktion AB deras förluster enligt ovanstående.

Med vänlig hälsning

Jan Öhlund